

בקשה נפשית לאחדות ישראל

כחנה למתן תורה

יתאספו בכל מקום ומקום רבים בישראל*, אנשי נשים וטף, ... "שבת אחים גם יחד", להתועדות רעים, עד לסעודה פשוטה ("גדולה לגימה שמקרבת") - אנשים לחוד ונשים לחוד (כמובן גם פשטוט), שבה ידברו דברי תורה בכלל, ובמיוחד - בענייני אהבת ישראל ואחדות ישראל", החל מהמפורש בתש"כ: "ואהבת לרעך כמוך", וכן בתושבע'ג: "רבי עקיבא אומר זה כלל גדול בתורה", ...

ועוד עיקרי - ש"איש את רעהו יעזורו", לעוזד איש את רעהו (ואהבה את רעותו) להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל ענייני אהבת ישראל ואחדות ישראל. ובמקומות אלו, אשר מסיבות שונות קשה לעשות כל זה ביום השבת - יעשו זאת ביום החול....(באופן המותר כי).

בזואו יפרנסו את הדברים בכל מקום ומקום .. ויעסקו בהז ברוב מרכז חייו והתלהבות. ויה"ר שקבלת ההחלטה טוביה (עוד לפני שיתחילו לעסוק בדבר בפועל ממש) תפעל תיכף ומיד את ה"שכר" השיר לפועלה של אהבת ישראל ואחדות ישראל" - ביטול האלוות,

ו"ראש המדברים" בהתועדות זו יהיה - משיח צדקנו, שילמד תורה לכל העם... "תורה חדשה מאתי תצא", פנימיות התורה, ובאופן של ראי, וזה יהיה גם מנין בניי - התוכן דפ' במדבר - בתקלית השלים, "מנין העשירי", ע"י משיח צדקנו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", בעגלא דידן ממש.

תמצית מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח
ש"פ בחוקותי, כ"ב איר התש�"ז)

יחי אדוננו מורי וربינו מלך המשיח לעולם ועד

* רצוי להתאפשר בשנת פ' במדבר, אחרי תפילה מנהה. ומ"מ העיקר שייהי לפני חג מתן תורה

אהובת ישראל במשנת רבותינו נשיאנו

מאות מלאכים מצפים בראש השנה לכך שיהודי ידבר בשבעון של חבריו, שכן יודעים הם עד כמה מתוארו הקב"ה לשבחן של ישראל. (ספר השיחות התש"ז עמ' 5)

רבי שלום דובר - אדמו"ר הרוש"נ הרבי החכמיishi בשושלת נשיאי חב"ד

שנאת חיים היא, אחד שונאן את חבריו סתום, על לא דבר. לפעמים הוא ממציא עצמו טעונה מדוע שונא אותו, אבל אין זו אלא תאוננה ועלילה להצדיק את שנantu, ולא זו הסיבה האמיתית.

הסיבה האמיתית היא – הישות שלו, שאינה נתנת מקום לחולתו. הוא חשוב בעניינו עצמו, והזולת בהכרח ממעט את מצייאתו, ولكن איינו יכול לשבול את זולתו. (ספר המאמרים התרנו"ט, עמ' נו)

רבי יוסף יצחק - אדמו"ר הרוי"ץ הרבי השישי בשושלת נשיאי חב"ד

פעם היו רצינאים. כל אחד בהתאם לציוויל, הי' רציני. והואicho אחד את השני ואמרו מה שהוא צריך להאמיר, אך אהבו את השני אהבת נפש. אומנם, צוין להיזהר ממצב של חברות גלויה וטובה – כאשרقلب פניו – שנוא האחד את השני בפועל ממש.

הרבי מליבוביץ - אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הרבי השביעי בשושלת נשיאי חב"ד

עליך הverboda כאשר נמצאים בזמן רגלה, בעקבות דמשיחא, הוא לחזק ולפעול ביזור בעניין דכל ישראל ערבני זה בזה, מעורבין זה בזה, לחזק ולפעול באהבת ישראל ובאחדות ישראל, ופושט שיאן הכוונה ח"ז לוותר או אפילו לעשות פשות ח"ז בענייני תורה ומצוות, ואדרבה, זה שיכל ישראל ערבני זה זה מהיבב את כל אחד מישראל להפריש את חבריו מאיסו ומעו, "הרוח תוכח את עמיון". ואהבת לרענן כמוך" [כהנחת אהרון הכהן, כן גודל, "אהוב שלום וזרק שלום אווב את הבירות ומקרבן לתורה", ולא שמקרוב את התורה ח"ז להבריות, פשות וויתורים בזמנים המצוות לפני רוח הזמן ומהיקום ח"ז]. והוספת ותוספת פעולה במרקם באהבת ואחדות ישראל, תביא תכף ומיד ממש ביאת משיח צדקנו. (לקו"ש כרך ל' ויגש, א)

רבי ישראל - הבעל שם טוב ושニア החסידות הכללית

אנחה שייהודי נאהן על צער זולתו – קורעת מהיצות של ברזל של המקטרוגים; שמחתו של היהודי בשמחתו של הזולת וברכותיו – מקובלם אצל הארץ יברך כתפלתו של רבי ישמעאל כהן גדול בקדוש הקדושים. (היום ים חלא שניי, עמ' 28)

רבי דובר - המגיד מעזריטש تلמידו המובהק של הבעש"ט

"הוכח תוכח את עמייתך", פרוש הפסוק כך הוא: 'הוכח' – כשאתה ורזה לאחיך אדם מן העבריה, כך תעשה; 'תמכח' – אדם אשר את עמייך – בתורה ובמעשים טובים מכוחך – אדם אשר כמותך והאדם הצריך לתוכחך ירגש בעצמו. ובזה לא ת שא עליו חטא' – דהיינו, שלא יתבאיש בעל העבריה בתוכחה זו.

(רמזי תורה, קדושים אות ק"ז)

רבי שנייאור זלמן - אדמו"ר הזקן

מייסד חסידות חב"ד – בעל התניא והשולchan ערוך ועל כל אהובי יי"די נואאלת רוח בבלב וופשלקען אהבת רעהו בליבו. איש את רעת רעהו אל תחשוב לבבכם לעולם' – אם תעללה יהודינה מלבו כהנדוף עשן וכמו מחשבת עבודה זהה ממש. כי גודלה לשון הרע נגד עבודה זהה גולי עיריות ושפיקות דמים. ואם בדיבורו כך כי וכבר נודע לכל חכם לב יתרון המכחשה על הדיבורן לטוב והן לモטו. (תנייא, אגדת הקודש סי' כב)

רבי דובר - האדמו"ר האמצען הרבי השני בשושלת נשיאי חב"ד

מענה לאחד ביחסות: כאשר משוחח האחד עם זולתו בענייני עבודהך; ולומדים ייחד – הרוי זה מצב של שתי "נפש אלקיות" נגד "נפש טבעית" אחת. (היום ים, כי טבנה)

רבי מנחם מנדל - אדמו"ר הצעמת צדק הרבי השלישי בשושלת נשיאי חב"ד

מה שחוחבים וועושים עבורי אהוב ונאהן אמיתי, יותר מאשר אדם עושה לעצמו. לעצמו הרוי לפעמים נוטים לימין או לשמאלי, ואילו بما שנגע לאווב נאכן, מתנהאים בדרך היישר והויזר. (אגות קודש אהזרי"ץ כרך ד' עמ' צ)

רבי שמואל - אדמו"ר מהר"ש הרבי הרביעי בשושלת נשיאי חב"ד

מקובל לחשב שקבלת "פדיין" הוא דבר קשה, ומוסר לרבי בלבד. האמתה היא של יהוי יכול לעשות זאת, על ידי אמרית שכח על הזולות. – אלא שזה艸רין להיות מתעורר אמרת.

מוגש ע"י:

מרכז חב"ד למושבי צפון הנגב 077-8572-052